

Vianoce *u* TIFFANYHO

Tri mestá. Tri ročné obdobia.
Jediná šanca nájsť život svojich snov.

KAREN SWAN

AKTUELL

Vianoce u Tiffanyho

Karen Swan žije v Sussexe s manželom a tromi deťmi.
Keď jej to deti dovoľia, píše knihy v domčeku
na strome s výhľadom na South Downs.

Navštívte jej webovú stránku www.karenswan.com
alebo ju sledujte na Facebooku či Twitteri.

Vianoce
u TIFFANYHO

KAREN SWAN

AKTUELL

Dielo je autorsky chránené. Všetky práva, najmä rozmnožovať a rozširovať, rovnako ako právo prekladu, sú vyhradené. Žiadna časť tohto diela sa nesmie bez písomného súhlasu majiteľa autorských práv reprodukovať, spracovávať, rozmnožovať alebo rozširovať vo forme fotokópii, mikrofilmov a ani inými metódami použitia elektronických systémov ukladania do pamäte.

Táto kniha je fikcia. Všetky postavy, mená, charaktery, miesta a udalosti sú dielom autorovej fantázie a akákoľvek podobnosť so skutočnými osobami, žijúcimi alebo mŕtvymi, s obchodnými záležitosťami, udalosťami alebo miestami je celkom náhodná.

Karen Swan: Vianoce u Tiffanyho

Z anglického originálu Christmas at Tiffany's, ktorý vydalo vydavateľstvo Pan Books, an imprint of Pan Macmillan, London, UK.

Copyright © Karen Swan 2011

All rights reserved.

Všetky práva vyhradené.

Translation © Miriam Ghaniová 2025

Cover design © Pan Macmillan Art Department

Redakčne upravila: Ivana Fábryová

Sadzba a zalomenie: Samuel Ryba – Design Ryba

Tlač: FINIDR, s.r.o., Český Těšín, Česká republika

Vydal AKTUELL vydavateľstvo, s.r.o., Bratislava, Slovenská republika
Slovak edition © AKTUELL 2025

ISBN 978-80-89873-80-7

Venujem Aasonovi.

Za to, že si začal s tolkou gráciou.

Prológ

Kelly Hartfordová sa pozerala z okna taxíka a hľadala na obzore nejaký orientačný bod: jazero, niečo zvláštne alebo mimoriadne vysoký strom, ktorý by im mohol napovedať, že idú správnym smerom. Od jej poslednej návštevy uplynulo presne desať rokov a ona zabudla, ako ďaleko žije jej priateľka. Okrem niekoľkých maličkých domčekov na vresovisku neminuli dom ani auto už viac ako päťdesiat kilometrov. Kelly netušila, ako to Cassie vydrží.

Cez okno prenikol slnečný lúč, ktorý ju na chvíľu oslnil, a ona vytiahla zo svojej kabelky okuliare. Zabudla aj na to, aké sú tu v lete dlhé dni. Bol koniec augusta a už bolo takmer sedem hodín večer, ale obloha bola stále modrá ako napoludnie. Bude jedenásť, keď slnko ukončí svoju dnešnú púť a klesne za kopce.

Taxík odbočil doľava na rázcestí zdanlivo nekonečnej cesty. Kelly si uvoľnila palce tak, ako jej ukázal fyzioterapeut, a rýchlo ďalej ťukala do mobilu. Lenže nie nadtľho. Auto začalo prechádzať po výmoľoch a ona sa musela chytiť opierky hlavy.

„Ježiš,“ zamrmlala, keď nadskakovala na sedadle „Bolo by to lepšie, keby som išla na ťave.“

Mrzutý vodič nepovedal nič, ale ona vedela, že táto farmárska cesta so samými jamami je presne ten orientačný bod, ktorý hľadala. Vpredu zbadala stĺpy s orlami navrchu a strážny domček, ktoré oznamovali, že je na mieste a dlhá cesta sa končí. Cestovala celý deň – na letisku Heathrow chytila prestupný let do Edinburghu. Zúfalo sa túžila osprchovať a oddýchnuť si, kým sa začne večierok. Vedela, že by ho stihla, keby chytila aj neskorší let. Keby letela z Newarku, pristála by o tri hodiny skôr a mohla by celé popoludnie odpočívať, ale čo si bude nahovárať? Lietala iba z Letiska JFK a Bebe aj tak šalela, lebo sa snažila dokončiť

kolekciu. Takmer dostala infarkt, keď Kelly trvala na tom, že naozaj musí odletieť na večierok až do Škótska. Do predstavenia kolekcie zostávali posledné dva týždne. Ponevierala sa po letisku a nastupovala medzi poslednými, mala iba príručnú batožinu.

Vresovisko sa pri bráne náhle skončilo a oni vošli do aleje vysokých borovíc, ktorých ihličie pokrývalo zem ako koberec. Taxík pomaly prechádzal po kľukatej ceste okolo vysokých javorov, fialových rododendronov a mäkkých trávnikov s purpurovou ďateľinou. Náhla spleť farieb ohlasovala blízkosť veľkého domu, a keď auto prechádzalo medzi dvojicou obrovských kopulovitých tisov lemujúcich príjazdovú cestu, zdalo sa jej, že vyzerá veľkolepejšie, ako si pamätala, a ružovejšie. Dom vytesaný z pôvodnej skaly sa javil v daždi hnedý, ale dnes večer, keď sa vyhrieval v lúčoch neskorého letného slnka, sa priam červenal od potešenia. Bol vysoký, so šiestimi štítmí špicatými ako čarodejnícke klobúky, mal kamenné schody vedúce k vchodovým dverám a hrubé olovené okná. Ústredným prvkom bolo veľké predné okno, ktoré sa tiahlo cez strednú časť, prepúšťalo do vnútornej haly svetlo a poskytovalo úžasný výhľad na Lammermuirské vrchy z galérie pre hudobníkov.

Keď taxík pribrzdil pred domom, Kelly zvýšila hlasitosť na svojom iPhone na maximum. Nechcela zmeškať žiadny hovor, keď sa ocitne v obrovskom dome, a so spustenými plecami urobila sériu hlbokých jogínskych nádychov. Bebe to hádam zvládne aj bez nej. Zajtra večer poletí naspäť a v pondelok na obed pôjde rovno do kancelárie. Väčšine ľudí to trvalo dlhšie na toaletu.

Starožitné hodiny dolu v hale odbili sedemkrát, keď vyletela zátka od šampanského a Suzy naliala každej do pohára.

„Na zdravie!“ Cassie žiarila, oči sa jej leskli. Sedela na posteli a nohy mala vtiahnuté pod seba. „Na nás.“

Anouk naklonila hlavu nabok. „Nech to nepočuje tvoj manžel,“ podpichla ju so svojím hodvábnym francúzskym prízvukom. „Vlastne dnes večer si pripíjame na teba a na neho.“

Cassie spokojne pokrčila plecami a vzdychla. Samozrejme, Anouk mala pravdu. Vydržali spolu desať rokov v časoch, keď väčšina párov nezvládla ani dva roky, a na oslavu výročia usporiadali obrovskú párty, ktorá bola rovnako veľká, ak nie ešte väčšia ako ich svadba. Hoci bola Cassie na ich úspech hrdá aj preto, že to znamenalo, že dodržala svoju časť ich „dohody“, ešte viac ju tešilo, že to bola dokonalá príležitosť zavolať svoje najlepšie kamarátky zo vzdialených kútov sveta. Vedela,

že Suzy, Anouk a Kelly sa stretávajú pomerne pravidelne. Koniec koncov, do Londýna, Paríža a New Yorku sa cestovalo priamo, ale odbočka do Škótska? Toto bolo prvý raz, čo boli všetky spolu od jej svadby, a prišla aj Kelly.

Cassie sledovala, ako Suzy z opačnej strany postele opatrne dvíha bledomodrú škatuľu s čokoládovohnedými bodkami. „No, šampanské je možno pre teba a Gila,“ povedala s úsmevom, „ale toto je pre nás.“ Vnútri boli štyri koláčiky, všetky poliate bledou citrónovou polevou a s bielou ružičkou navrchu.

„Úžasné,“ vzdychla Anouk a naklonila sa, aby jeden podala Cassie.

„Panebože, sú také rozkošné,“ zapišťala Cassie a podržala svoj na slnku. „Sú ako malé zajačiky.“ Škótsky ovocný koláč Dundee mal ďaleko od chýrnych pochúťok, ktoré sa vynímali vo výkladoch pekárni v štvrti Pimlico, pomyslela si Cassie.

„Sú to marakuje?“ spýtala sa a trúsila omrvinky na všetky strany.

Suzy prikývla. „Páčia sa ti? Dohadujem sa na recepte s pekárňou na svadbu, ktorú organizujem. Trvalo celú večnosť, kým sa to podarilo: jedna dávka bola príliš lepkavá, ďalšia zasa málo ochutená. Myslím si však, že teraz je to ono. Čo povieš?“

Cassie súhlasne prikývla.

„Nevesta sa správa slušne?“ spýtala sa Anouk, oprela sa o vankúše a odštipkávala si zo svojho koláčika.

Suzy prevrátila oči. „Správajú sa vôbec nevesty niekedy normálne? Jediná vec, na ktorú ešte nezmenila názor, je ženích, a do svadby zostáva mesiac, takže ešte je čas.“

Anouk sa zachichotala a pokrútila hlavou. „Neviem, ako to môžeš vydržať. Všetok ten stres, ktorý absorbuješ.“

Suzy si prezerala svoje zaoblené bruško. „No, ja by som ho mohla absorbovať oveľa viac. Prečo moje nevesty pred svadbou vždy schudnú nejaké to kilo, len ja priberám? Veď ja som tá, ktorá má všetko na starosti: vybavovanie kvetinovej výzdoby, rezerváciu priestorov, nespoľahlivé kapely, zhúlených dídžejov, zákerných farárov... Riešila som už všetko, na čo si spomeniete. Človek by si myslel, že ja budem chudnúť.“

Cassie vzdychla. Odkedy ju poznala, čo bolo od narodenia, sa Suzy neustále snažila zmenšiť. Už ako dvanásťročná merala meter osemdesiat a mala atletickú postavu, ale tiež pocit, že zaberá priveľa miesta, a pubertálna túžba prispôbiť sa ju nikdy neopustila, najmä keď teraz denne pracovala s nevestami, ktoré sa priam strácali pred očami.

Napriek tomu, nech si Suzy myslela o svojej váhe čokoľvek, Cassie sa domnievala, že vyzerá lepšie ako kedykoľvek predtým – menej ako na tridsať rokov. Mala zamatovú ružovkastú pleť, tmavohnedé srnčie oči a postupne ostrihané vlasy. Tento účes si zvolila preto, lebo jej jemné, špinavé blond vlasy tak vyzerali hustejšie.

Na druhej strane, Anouk bola Suziným opakom vo všetkých smeroch. Tmavá, drobná, sebavedomá. Husté gaštanovohnedé vlasy mala vyčesané do vysokého strapatého drdola, ktorý sa jej dokonale hodil k výrazným lícnym kostiam, nos mala rovný a jemný a jej plné pery skrývali náznak predhryzu. V porovnaní so Suzy vyzerala viac ako na tridsať rokov, hoci nie pre vrásky alebo niečo také bežné ako starnutie. Cassie dobre vedela, že obsah Anoukinej kúpeľne by predbehol aj zásoby prémiovej kozmetiky Space NK a že jej kozmetický režim by zahanbil aj Kleopatru. Skôr pôsobila svetáckym dojmom a prekrýpovala sofistikovanosťou, aká sa na takýchto útlých pleciach nosila len zriedka a častejšie ju bolo vidieť na ženách o desať, ba aj dvadsať rokov starších.

„Úprimne povedané, myslím si, že život v meste škodí tvojmu zdraviu,“ povedala Cassie vyčítavo. „Podľa toho, čo vidím, si celá nervózna zo svojej postavy. Tu sa nad takýmito vecami nikto nezamýšľa.“

„Prečo nie?“ spýtala sa Anouk. „Čo je zlé na tom, že sa o seba staráš?“

„To je práve to. Nejde o to, že sa o seba staráš. Je to skôr popieranie seba samej. Zdá sa, že všetky stále hladujeme, aby sme dosiahli nejakú smiešne nízku váhu, ktorá jednoducho nie je udržateľná. Každý by si mal oddýchnuť a... dopriať si koláčiky,“ vzdychla a zobrala si posledný.

„To na tebe nenávidím,“ zavrčala Suzy. „Si štíhla bez toho, aby si na to myslela. Aspoň sa môžem tešiť z toho, že Anouk a Kelly strašne trpia, aby zostali štíhle.“

„Ja netrpím,“ odvrkla Anouk a zatvárala sa urazene, že jej vôbec niečo také napadlo.

„Ale? Tak ako to, že si zakaždým, keď ťa vidím, útlejšia?“

„Som Parížanka, *chérie*,“ pokrčila plecami, akoby to vysvetľovalo všetko. „Mám to v DNA.“

„Aha.“

„Čo si dnes večer oblečieš?“ opýtala sa Anouk Cassie, ktorá si stále štipkala z koláča. „Dúfam, že si minula rodinné úspory na niečo úžasné.“

Cassie pokrútila hlavou, lebo vedela, aký rozruch to vyvolá. „Obávam sa, že nie. Budúci týždeň sa začína poľovná sezóna a ja som stále

v kuchyni, lebo sa snažím získať náskok. Nepomohlo ani to, že sme mali obrovskú úrodu sliviek a ja som sa usilovala obrať všetko zo stromov a zavariť.“

Anouk znechutene spustila ruku. „Vykašľala si sa na nové šaty pre slivky?“

„V tomto dome nikdy nie je dosť marmelády, však?“ zamrmlala Suzy a prevrátila oči.

Cassie pokrčila plecami. „Už vyše mesiaca sa mi nepodarilo dostať sa z tohto domu,“ povedala, vstala a prešla k šatníku. „A vôbec, Gilovi sa vždy páčili tie čierne zamatové šaty, ktoré som si kúpila pred niekoľkými rokmi na Nový rok. Mala som ich na sebe asi len tri alebo štyri razy.“ Primerala si ich, boli dlhé po kolená so zamatovým ružovým živôtikom. „Sú od Laury Ashley.“

„Laury...“ Anouk vyplašene pozrela na Suzy.

„Hej, viem, že na vešiaku nevyzerajú bohvieako, ale, úprimne, keď ich mám na sebe...“ Zachytila Suzin skeptický výraz. „Pozri, teraz si ich oblečiem. Potom uvidíš, že nie sú až také zlé.“ Vyzliekla si župan práve vo chvíli, keď sa rozleteli dvere.

Kelly sa pozrela na Cassie v kedysi bielej podprsenke Playtex a v rozťahovaných nohavičkách a doslova jej spadla sánka. „Panebože! Je to horšie, ako som si myslela.“

Cassie vykrikla, hodila sa na Kelly a silno ju objala.

Anouk zdvihla zamatové šaty a zamračila sa.

„Je to oveľa horšie, ako si si myslela, však,“ prehodila Kelly, ktorá na ňu pozerala cez Cassino plece. Hodila šaty na posteľ a zapálila si cigaretu.

Suzy si naliala ďalší pohár šampanského a prešla k nej. Čakala, kým Cassie Kelly pustí. „Vidím, že vlasy si stále nefarbiš,“ zastonala, podala Kelly pohár a láskyplne ju pobožkala. „Schudla si. Si príliš štíhla.“

„Nie,“ zamrmlala Anouk a držala cigaretu za chrbtom, kým Kelly pobožkala na každé líce.

„Presne tak,“ súhlasila Kelly. Odjakživa boli partnerkami vo vyčíňaní, obe boli bezuzdne vyzývavo slobodné a na vrchole zvodnosti. Dokonca aj podobne vyzerali. Kelly bola tiež brunetka, hoci vlasy mala rovné ako trstina a dlhšie ako Anouk, nos mala viac klasický, oči farby lieskových orieškov a mandľového tvaru.

„Vidím, že som prišla práve včas,“ povedala Kelly, chytila Cassie za plecía a uprela na ňu tvrdý pohľad. „Čo, dočerta, robíš Anouk?“

„Čo tým myslíš?“

„Je Francúzka, Cass. Nemôžeš pri nej chodiť v takejto spodnej bielizni. Nemá na to žalúdok.“

„No... ale ja...“ zakoktala sa a pozrela sa na svoju hroznú podprsenku a potom na Anouk, ktorá mala jednu ruku založenú v bok a zdvihnuté obočie. „No, Gilovi to neprekáža,“ odvrkla.

„Zlatko, v tejto chvíli je pre mňa záhadou, ako ste vy dvaja spolu vydržali desať rokov.“ Kelly sa napila zo svojho pohára. „Na Manhattane by ťa takto vykopli z postele!“

„V Paríži nie,“ odvetila Anouk.

Cassie sa pozrela na Suzy, aby zatĺkla posledný kliniec do rakvy. „Prepáč, zlatičko,“ pokrčila plecami. „Nemôžem ti pomôcť. Ani v Londýne to neprichádza do úvahy.“

„Uf, ste nočná mora, vy všetky,“ odvrkla Cassie na svoju obranu a nachiahla sa po froté župane pohodenom na zemi. „Zabudla som, aké ste náročné. Neviem, ako to s vami vaši partneri vydržia.“ Neznášala, keď sa do nej všetky takto pustili. Síce žili v rôznych krajinách a rôznych kultúrach, ale zdalo sa, že „sofistikovanosť“ je medzinárodné slovo, ktoré spája jej očarujúce mestské priateľky. Žili však rôzne životy: Kelly mala vlastnú módnou PR poradenskú firmu na Manhattane, Suzy bola aktívnou usporiadateľkou a manažérkou svadiieb v Londýne a Anouk bola vyhľadávanou návrhárkou šperkov v Paríži, ktorá odmietala predávať cez butiky a nových zákazníkov prijímala len vtedy, ak boli v kontakte aspoň s tromi jej existujúcimi klientmi. Napriek tomu všetky tri nezmeniteľne používali ten istý zázračný hydratačný krém, nosili rovnaké kabelky značky Balenciaga, čítali klebety na iPade a sťahovali si zadok v džínsoch značky MiH.

„Hej, pokoj. Nie som prekvapená ani sklamaná,“ povedala Kelly a žmurkla, rozopla malú cestovnú tašku a vytiahla balíček zabalený v papieri ružovej farby. „Mám pre teba malý darček.“

Cassie si ho opatrne vzala a vyzerala, že sa trochu bojí, čo v ňom nájde. Zasušťala papierom a vytiahla tmavomodré hodvábne šaty. „Ach! Aká krásna nočná košielka!“ zvolala, prešla rukou po látke a okamžite zabudla na všetok hnev.

Ostatné vybuchli smiechom.

„Mám si ju dnes večer obliecť?“ spýtala sa koketne a pridržala si ju pri tele.

„Ach, dnes večer si ju určite obleč,“ zasmiala sa Kelly. „Ale na večierok. Toto nie je nočná košeľa!“

„Čože?“ zľakla sa Cassie. „Je taká... tenká. Gil by sa hanbil, keby som...“

„*Au contraire*. Gil bude nadšený, keď uvidí svoju ženu takú zvodnú,“ oponovala jej Anouk. „Obleč si to.“

Cassie si uvedomovala, že nemá na výber, a tak si šaty prevliekla cez hlavu. Hodváb ju nádherne hladkal po pokožke, a keď ich mala na sebe, všimla si, že sa jej nad bokmi vyklenuli dva malé čipkové polmesiačky. Drobný, ale neuveriteľne sexi detail.

„Páni!“ Suzy zalapala po dychu.

„Nová sezóna?“ spýtala sa Anouk Kelly.

Kelly prikývla. „Značka Bebe Washingtonová. Gisele ich bude o pár týždňov predvádzať na móle.“

„Aj ja chcem také,“ zapriadla Anouk.

„Budeš ich mať. Máš na mysli niečo špeciálne?“ spýtala sa Kelly.

„Ach áno,“ odvetila Anouk, ale odmietla to spresniť.

Cassie sa pozerala na svoj odraz v zrkadle. Vyzerala... inak. Akosi sa na seba vôbec nepodobala. Nebola si istá, čo by na to Gil povedal, a to ani napriek ubezpečeniam dievčat. Pozrela sa na hodiny. Sedem tridsať. Vonku začal hrať gajdoš, ktorý slávnostne vykročoval po trávniku a pozýval účastníkov oslavy na panstvo Lammermuir.

Rozmýšľala, či Wiz stihne prísť skôr. Povedala, že sa pokúsi. Wiz by jej na rovinu vyklopila, čo si myslí. Koniec koncov, bola jej najlepšia priateľka, jej opora, spoločníčka na obedoch a najbližšia dôverníčka, ktorá ju vzala pod ochranné krídla, keď sem prišla z klimatizovaného Hongkongu, keď ešte nemala ani dvadsaťjeden rokov a vôbec nepoznala život na vresoviskách.

Pozrela sa na trojicu svojich kamarátok z detstva, ktoré sedeli spolu na zemi a prezerali si hromadu topánok, ktoré sa vysypali z jednej z mnohých Anoukiných tašiek. Ich priateľstvo vzniklo prakticky ešte pred ich narodením. Ich otcovia boli generálnymi riaditeľmi viacerých národných kozmetických konglomerátov Neroli – Kellin amerického v New Yorku, Anoukin európskeho okrem Spojeného kráľovstva v Paríži, Suzin britského v Londýne a Cassin ázijského v Hongkongu. Ešte pred tým, ako sa dievčatá narodili, boli ich matky dobrými priateľkami, ktoré sa pravidelne stretávali po celom svete pri káve a na nákupoch, keď sprevádzali svojich manželov na valných zhromaždeniach a konferenciách. A keď sa dievčatká narodili, všetky v tom istom roku (určite sa tak dohodli ich matky), priateľstvo prešlo z generácie na generáciu. Požičiavali si detské ohrádky, hrkálky aj opatrovatelky. Ich rodičia nebolí ani trochu prekvapení, keď v trinástich rokoch dievčatá trvali na tom, aby ich poslali do tej istej internátnej školy v Anglicku, a užili

si spolu päť blažených rokov. Boli si blízke ako sestry, bývali na tej istej internátnej izbe, hrali v tom istom lakrosovom tíme, obdivovali tých istých chlapcov... až kým to Cassie nepokazila.

Možno bolo slovo „pokazila“ príliš silné, ale vždy mala pocit, že keď sa tak skoro vydala za Gila, praskla ich uzatvorená bublina. Spoznala ho na plese v hoteli Grosvenor House v Londýne a vyrazil jej dych nielen mimoriadnou sebadôverou a inteligenciou, ale najmä hlasom: krištáľovo čistým a jemným. Pre ten hlas by urobila čokoľvek: zvädzal ju, odvádzal ju od priateľiek, hovoril o dieťati...

Vtom niekto zaklopal na dvere. „Cassie?“ Spomeň čerta...

Cassie sa v panike rozšírili oči. Nesmel ju takto vidieť, oblečenú v šatách tenkých ako nočná košeľa na nepeknej spodnej bielizni a bez mejkapu.

Dievčatá očividne premýšľali rovnako a vyskočili z podlahy, aby sa okolo nej zoskupili ako futbalová stena, práve keď Gil nakukol dnu. Všimol si, aká je miestnosť spustošená: prázdna škatuľa od koláčikov, napoly vypité fľaše šampanského, hromady topánok, oblečenie na posteliach a skupina žien, dve z nich v rovnakých osuškách a turbanoch na hlave.

„Myslel som si, že vás nájdem všetky spolu v jednej miestnosti. Chráňboh, aby ste sa pripravovali vo svojich izbách, však?“ uškrnul sa.

Vošiel ďalej a vyzeral, že sa mu uľavilo. Sám už bol oblečený na večierok, mal na sebe zelený zamatový smoking a kárované nohavice. Jeho ostré črty pripomínajúce jastraba, ktoré v advokátskom talári a parochni vždy vyzerali hrozivo, zjemnilo očakávanie nočnej zábavy.

„Ubytoval si ma v čarovnej izbe, Gil,“ posťažovala sa Suzy s rukami v bok. „Nemysli si, že som zabudla, že práve v tej straší. Nebol si jediný, kto počas vašej svadobnej noci nezažmúril ani oko.“

Gil sa jemne zasmial pri jej narážke na tyč na tancovanie, ktorú dievčatá postavili do jeho izby. „Škoda, že Archie nemohol tento víkend prísť. Rád by som ho videl.“

„No, nie je ti to tak ľúto ako jemu,“ odpovedala Suzy v mene svojho zblúdeného manžela. „Ťavie preteky s klientmi v Abú Zabí nie sú preňho to pravé orechové. Chudák, je vystrašený. Musela som mu dať betablokátory, ktoré mám pre nervózne nevesty.“

Gil sa uškrnul a pozrel na Kelly oblečenú od hlavy po päty v čiernom – jedinú, ktorá nevyzerala, akoby bola práve v kúpeľoch. „Aký si mala let, Kelly?“

„No, vieš... hysterická supermodelka vpredu, opilec spiaci na mojom pleci a nervózna letuška. Ako zvyčajne,“ odvetila stroho.

Pozrel na ženy zoskupené okolo Cassie, z ktorej vyčnievali iba blond kučery. „Prečo všetky stojíte okolo mojej ženy?“ opýtal sa podozrievavo. „Dúfam, že ste jej nič neurobili.“

„Nie. Len ju pripravujeme na večierok,“ povedala Suzy rýchlo.

„Vyzerá to, že ste ju opili tak, že nevie stáť na nohách.“

„Nie!“ vykrikla Anouk.

„Prináša smolu, ak nevestu vidíš, skôr ako príde vhodný čas,“ ozvala sa Kelly.

„To platí pri svadbe,“ zamračil sa. „Nie na oslave jej desiateho výročia.“

„Pch! Každý hovoríme o niečom inom,“ namietla Kelly a on sa uškrnul.

„Fajn,“ zdvihol ruky na znak, že sa vzdáva. Postavil sa na špičky a snažil sa dovidieť na svoju ženu. „No, len aby si vedela, miláčik, hostia už prichádzajú.“

Cassie prikývla spoza priateľiek. „O desať minút som tam.“

„Uf, no dobre,“ odvetil a vycúval z miestnosti. „Fakt by som rád vedel, či naozaj.“ Zavrel dvere za výrečnými zvukmi náhliacich sa žien – otváranie zipsov, búchanie dverí šatníka, spustenej sprchy. Bude to minimálne polhodina.

Cassie sa ešte stále pozerala na seba do zrkadla, keď Kelly vyšla zo sprchy. „Cez tie šaty mi vidno nohavičky,“ zasyčala. Vedela, že dievčatá ju budú nútiť, aby si tie šaty obliekla, a Gilovi sa to nebude páčiť. Aj dievčatá to vedeli – prečo by ju inak pred ním skrývali?

„Nedaj si žiadne,“ zakričala Anouk cez celú miestnosť a ďalej si maľovala očné linky.

Cassie sa na ňu zdesene pozrela.

„Na to som tiež myslela,“ povedala Kelly, prešla k svojej taške a hodila na posteľ plastový balíček. „Telovej farby.“

Cassie ho zdvihla. „Spanx? Čo je to?“

Všetky prevrátili oči. „Sťahovacie nohavičky, Cass!“ vykrikla Suzy. „Sťahujú brucho a pod šatami vyzeráš štíhla. Nútim ich nosiť všetky moje nevesty.“

„Aké máš topánky?“ spýtala sa Kelly, no už teraz sa bála odpovede. „Nehovor, že lodičky...“

„Mám pekné lodičky na podpätkoch, ktoré som si kúpila vo výpredaji v L. K. Bennett minulých Vianoce.“ Nastalo ťažké ticho. „Čo je? Sú to moje najlepšie.“

Anouk vzdychla a prešla ku kope topánok uprostred podlahy. Vzala do rúk remienkové zlaté sandále značky Louboutin s desaťcentimetrovými podpätkami. „Skús si ich. Máme rovnakú veľkosť.“

„Žartuješ. Celý rok nenosím nič vyššie ako poltopánky. V takýchto podpätkoch nezídem po schodoch. Musela by som sa zošmyknúť po zábradlí.“

„Ak to inak nepôjde...“ Anouk pokrčila plecami.

Cassie vzdychla a obula si ich, pričom okamžite merala asi meter osemdesiat. Musela uznať, že so šatami ladili a boli oveľa pohodlnejšie, ako vyzerali. Ešte však neskúsila chodiť. Čo jej pripomenulo...

„Dúfam, že ste si všetky zapamätali, že neskôr sa budeme vykrúcať na parkete. Budete potrebovať pohodlné topánky.“

„Nič také neexistuje,“ vyhlásili Anouk a Kelly jednohlasne.

„Zlatíčko, jediné, z čoho sa dnes večer mienim vykrútiť, je pitie,“ povedala Suzy, zakrútila sa vo svojich šatách a prinútila všetky, aby sa rozosmiali, dokonca aj Cassie.

O štyridsaťpäť minút štyri ženy zostúpili po točitom schodisku ruka v ruke ako venček zo sedmokrások. Cassie si všímala pohľady, ktoré ju vítali. Nikto z jej priateľov – Gilových priateľov – ju ešte nikdy takto nevidel. Cítila sa neuveriteľne. Anouk jej zaplietla zlatisté blond vlasy do vrkoča v gréckom štýle, zvyšok nechala padať v ťažkých vlnách po chrbte, Suzy jej na veľké modré oči naniesla zlaté a bronzové tieňe a na široké, stále sa usmievajúce ústa matný rúž.

Jej kamarátky postávali vzadu a obdivovali ju ako umelecké dielo, ktoré vytvorili. Vôbec sa nepodobala na ženu, ktorá ešte o druhej popoludní okopávala v záhrade tridsať malinových kríkov v kvetovaných nohaviciach a jednom z manželových moľami prežratých svetrov z jahňacej vlny. Vedela, že vyzerá dobre, ale to, čo fungovalo na módnej prehliadke v Paríži alebo na kokteilovom večierku na Manhattane, nemuselo fungovať v elitnej škótskej spoločnosti. Gil bol o desať rokov starší ako ona a všetci jeho priatelia boli ešte starší. Vyzerala... primerane? Úzkostlivo prehľadávala miestnosť v nádeji, že nájde Wazine oči skôr ako Gilove.

Cassie nevidela ani jedného z nich, ale nebolo pochyb, že všetci ostatní považovali jej šaty za úžasné. Keď zišli na prízemie, obklopili ju hostia a oblak parfumu a rýchlo ju oddelili od dievčat.

„Dobrý deň... rada vás vidím... Ó, ste milí... Dobrý deň... Máte sa dobre? Som veľmi rada, že ste prišli... Aj vy vyzeráte úžasne... Nádherné počasie...“

Každá spoločnosť však znesie len trochu revolúcie a rýchlo je po senzácii. Muž, ktorému kožušinová kapsička na boku ladila s bradou, jej vtisol do ruky pohár a rozhovor sa vrátil k nudnej známej téme veterných elektrární na susednom panstve grófa z Lussu.

Diskrétno prechádzala očami po miestnosti. Na galérii hralo sláči-kové kvarteto, muži boli oblečení v tradičných škótskych nohaviciach alebo kiltoch, niektorí so šerpami a s honosnými kapsičkami z konskej srsti, ktoré im siahali až k dolnému lemu. Ženy boli rovnako krásne v dlhých šatách s dedičnými šperkmi. Vyzerali majestátne a pôsobivo, ale keď očami prechádzala medzi nimi a svojimi mestskými priateľkami v hodvábnych šatách koralovej farby s kaskádovitými volánmi (Anouk), v zložitých etnických zlatých s korálikmi (Suzy) a v tyrkyso-vých saténových šitých na mieru (Kelly), napadlo jej, že ozajstné dámy vyzerajú na podobných podujatiach skutočne takto.

Presne ako dom, pomyslela si. Obmedzovali ich tradície. Sála pôsobi-la impozantne ako zvyčajne – aj zväzok margarét vo váze by sa v tomto honosnom prostredí zdal byť nevhodný –, ale vyzerala rovnako ako na každom večierku, ktorý sa tu konal za posledných dvesto rokov. Lustre z parožia dopĺňali mihotavé svetlá sviečok, strohé rodinné portréty zdobili trsy brečtanu, na mosadzných držiakoch v stenách viseli trochu ošúchané a vyblednuté slávnostné vlajky a obrovský kamenný kozub bol plný záhradných kvetov a bodliakov – dnes večer bolo príliš teplo na oheň. Iba jasne červené balóniky priviazané k zábradiu na každom druhom schode, hlásajúce „Sme spolu 10 rokov“ prezrádzali, že Cassie je pani domu, a nie jej desivá svokra, ba ani žiadna zo žien, ktoré na ňu pochmúrne pozerali zo stien.

Na druhej strane miestnosti si všimla, že ženy, ktoré sa na seba lepili ako barličky, si najprv odchytili Wiz. Wiz, oficiálne známa ako lady Louisa Arbuthnottová, bola váženou dcérou najvyššieho sudcu v krajine, lorda Valentina, a okrem toho, že bola Cassinou najlepšou priateľkou, patrila k ženám s najlepšimi konexiami v Edinburghu. Na takéto oslavy sa pripravovala aj v spánku. Veterné farmy, nízke stavy tetrovov, upadajúce rašeliniská v centrálnom pásme – na každú tému vedela niečo povedať a pobaviť prítomných. Nič ju nerozhodilo. Nikto ju nenudil. Všetci ju zbožňovali.

Bola oblečená v elegantných hodvábnych šatách olivovej farby s čiernymi perlami na krku, červenkasté vlasy mala vyčesané do drdola. Bola jedinou ženou, ktorá tu mohla konkurovať outsiderským štýlom. V meste bola rovnako doma ako na vidieku a ako vedúca partnerka

poprednej edinburskej rozvodovej firmy McMaster & Mathieson mala v Harvey Nicks osobného nákupcu, ktorý jej rezervoval výnimočné kúsky zo značkových kolekcií.

Wiz od smiechu zaklonila hlavu pri niečom, čo povedala Kelly, a všetci sa usmievali, ale Cassie sa dobre orientovala v reči tela a zovrelo jej žalúdok: Anouk mala prižmúrené oči, Suzy sa usmievala príliš žiarivo, Kelly mala bradu príliš nízko. Hoci sa o tom dievčatá nikdy nezmienili, jej priateľstvo s Wiz sprevádzalo nevyslovené napätie: predpokladala, že žiarlivosť.

Cassie vedela, že robia všetko pre to, aby mala dosť informácií aj pocit, že žije v normálnom svete. Pravidelne spolu telefonovali a posielali si e-maily, dokonca ju presvedčili, aby si aktualizovala statusy na Facebooku, ale po štrnástťždňovom striedaní správ *Cassie Fraserová je... pije čaj/sedí pri počítači/nudí sa*, ju prosili, aby prestala. Jednoduchý fakt, že nikdy nevidela sťahovacie nohavičky a myslela si, že gladiátor-ské sandále naposledy nosili Rimania, dokazoval, ako ďaleko mimo ich obežnej dráhy krúži. Možno boli kedysi priateľky, ale ich životy sa teraz veľmi líšili a pravda bola, že Wiz ju momentálne poznala najlepšie.

Keď pred štyrmi rokmi zomrel Cassin milovaný otec, práve Wiz jej rezervovala letenky, aby sa na pár mesiacov vrátila do Hongkongu a bola so svojou matkou. A fungovalo to obojstranne. Keď Wiz opustil jej manžel Sholto v piatom mesiaci tehotenstva so synom Rorym, Cassie s ňou navštevovala všetky predpôrodné kurzy, držala ju za ruku počas pôrodu a stala sa chlapcovou krstnou mamou.

Takmer desať rokov fungovali tieto dve oddelené vetvy priateľstva v dokonalej harmónii, pretože sa nikdy neprekrývali. Dnešný večer bol pre všetky prvý.

S neurčitou výhovorkou sa pokúsila dostať k dievčatám, ale musela reagovať na pozornosť, ktorú vyvolali jej oslnivé šaty. Takže postupovala, akoby sa brodila blatom. Kým chytila Suzy za rameno, Wiz už bola preč.

„Kde je?“ spýtala sa sklamane. Zúfalo chcela poznať jej názor na šaty. Aj Gil bol v nejakej skupine mimo dohľadu.

„Mala telefonát. Volal jej niekto menom Martha.“

Cassie prikývla. „To je jej opatrovatel'ka.“

„Správne. Je v pracovni.“

„Vďaka. Hneď sa vrátim,“ povedala Cassie a znepokojene si prešla dlanami po stehnách.

Prepletala sa davom a snažila sa nevrážať do prítomných. „Prepáčte, musím niečo zariadiť... prepáčte... Hneď sa vrátim...“

Dvere do pracovne boli pootvorené, ale počula Wizin upokojujúci hlas, keď dávala Rorymu dobrú noc. „Milujem ťa, zlatko,“ počula. „Poslúchaj Marthu, dobre?“

Cassie sa usmiala a zastavila sa tesne pred dverami, nechcela rušiť. Rory mal tri roky a práve začal chodiť do škôlky, ale už teraz mal spoločenský denník plnší ako Cassie a ona už viackrát žartovala, že by bolo ľahšie naplánovať si stretnutie s pápežom ako s Rorym. Ak nebol v škôlke, bol v detskej telocvični, na joge, na hodinách francúzštiny alebo na futbale pre batolátá, prípadne spal. Cassie z internetu vedela, že „nadmerné aktivity“ sú neuh moderných rodičov, ale nikde sa nespomínala iná moderná dilema: milujúci krstný rodič, ktorého miesto je na okraji života krstňaťa.

Oprela sa o zárubňu dverí a prstami prechádzala po tmavomodrých a fľaškovo zelených tapetách.

„A nezabudni si umyť zuby. Martha povedala, že si mal zmrzlinu namiesto pudingu...“

Cassie sa obzrela späť k sále a sledovala, ako čašníci chodia s podnosmi s nápojmi a hostia ich s radosťou prijímajú. Dnes večer by nikto neurobil nič také nevhodné, že by sa opil.

„Dobre, otecko je tu, aby ti povedal dobrú...“

Čože?

Cassie sa vystrela, v ušiach jej šumelo. Bol tam Sholto?

Pokrútila hlavou. Wiz s ním nebola v kontakte, odkedy odišiel takmer pred štyrmi rokmi. A Gil by ho v žiadnom prípade nepozval. Rovnako dobre ako ona vedel, aká zrada to bola pre Wiz, keď odišiel, nehovoriac o ponížení.

„Ako sa dnes mal môj malý chlapec?“

Šumenie v ušiach sa ozvalo hlasnejšie a cítila, ako jej srdce začína rýchlejšie biť.

„Nafukovací hrad?... Dobrý chlapec... No, a teraz urob, čo ti povedala mamička, a umy si zuby... O dva dni budem doma, dobre? Chýbaš mi, Rory. Spi sladko...“ povedal známy hlas, do ktorého sa Cassie kedysi zamilovala.